

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2009. évi december hó 11. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság az emberölés büntette miatt **a vádlott** ellen indított büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.469/2008/8. számú ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosbításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása végett, míg a vádlott és védője eltérő minősítés - erős felindulásban elkövetett emberölés büntettének - megállapítása, valamint enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

A védő bejelentett fellebbezését a nyilvános ülésen annyiban módosította, hogy elsődlegesen halált okozó testi sértés büntettének, másodsorban erős felindulásban elkövetett emberölés büntettének megállapítása, harmadsorban a kiszabott büntetés enyhítése végett tartotta fenn.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattel megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - az alábbiak szerint egészítette ki:

A sértett az 1963. évi november hó 14. napján született, a terhére elkövetett cselekmény idején 44 éves volt. *(Feljegyzés a nyomozás elrendeléséről nyomozati iratok 57. oldalán.)*

A vádlott 1997. év óta áll pszichiátriai gondozás alatt. Ettől az időponttól kezdődően ismétlődően került sor pszichiátriai osztályos gyógykezelésére. Elhúzódó, tartós élethelyzeti, egzisztenciális nehézségek, párkapcsolati konfliktusok talaján visszatérően jelentkeztek nála nyomott hangulattal, érzelmi esékenységgel, fáradékonysággal, öngyilkossági késztetésekkel járó depressziós állapotok. *(Dr.szakértő1 és dr.szakértő2 igazságügyi pszichiáter szakértők szakvéleménye a nyomozati iratok 339-343. oldalain.)*

A vádlott vérében a cselekmény elkövetésének időpontjában 1,74 ezrelék volt az alkoholkoncentráció, amely közepes fokú alkoholos befolyásoltságot eredményezett. *(Orvosszakértői vélemény a nyomozati iratok 345. oldalán.)*

A sértett vérében halálakor 1,54 ezrelék volt az alkoholkoncentráció, amely közepes fokú alkoholos befolyásoltságnak felelt meg. *(Dr.szakértő3, valamint dr.szakértő4 igazságügyi orvosszakértők szakvéleménye a nyomozati iratok 175-177. oldalán.)*

A mintegy 6-10 cm hosszúságú szúrcsatorna a közös tüdőverőér-törzsben ért véget.

A halál bekövetkeztében a közös tüdőverőér falának folytonosság-megszakítása is szerepet játszott. *(Dr.szakértő3, valamint dr.szakértő4 igazságügyi orvosszakértők előzetes véleménye a nyomozati iratok 149. oldalán.)*

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a vádlott védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, melynek során felderítette és megvizsgálta a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat. Azokat egyenként és összességükben is a logika szabályainak megfelelően értékelve adott számot ténymegállapításairól.

Az ügy jellegzetessége volt, hogy a bűncselekmény elkövetésének időpontjában a helyszínen kizárólag a vádlott és a sértett volt jelen. Miután a sértett elhunyt, ezért közvetlen bizonyítékként mindössze a vádlott vallomásai, illetve a történések megállapítását szolgáló egyéb bizonyítékok, így a helyszíni szemléről készült jegyzőkönyv és az orvosszakértői vélemények álltak rendelkezésre.

Ezeket a bizonyítékokat, valamint a cselekményről közvetetten tudomást szerző személyek vallomásait értékelve az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a cselekmény lefolyását a vádlott nyomozás során első alkalommal tett vallomására alapította. Ez az előadás állt összhangban a szakértői vélemény megállapításaival, a helyszíni szemle adataival, továbbá a közvetett tanúk vallomásával is.

A vádlott első nyilatkozatában szereplő tények alapján helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a cselekmény elkövetését megelőzően a sértett két alkalommal tarkón ütötte a vádlottat. A bizonyítékokkal összhangban állóan foglalt állást az elkövetés közelebbi helyszíne, annak körülményei, továbbá a halál okának kérdésében is.

A tényállást mindössze a sértett életkorával, a vádlott pszichés megbetegedésének részleteivel, a vádlott és a sértett ittasságának mértékével volt szükséges kiegészíteni. További helyesbítésre, illetve kiegészítésre szorult a sérülések leírása, illetve a halál bekövetkeztében szerepet játszó további tényező részletezése.

A fentiek szerint kiegészített, illetve helyesbített tényállás - amelyet a jogorvoslatok sem támadtak - a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottbüntetőjogi felelősségére, és cselekményének minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

Az elkövetés körülményei, a használt eszköz jellege, a szúrás nagy ereje, irányítottága, a sérülés helye, jellege alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint kizárólag a vádlott ölési szándékára lehetett megalapozott következtetést vonni.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában nem tért ki a bűnösség formájának kérdésére.

Köztudomású tény, hogy a mellkas bal oldala olyan életfontosságú szerveket rejt, amelynek emberi élet kioltására alkalmas késsel, nagy erővel történő megszúrása szükségképpen a sértett halálával jár. A tárgyi tényezők tehát arra utaltak, hogy a vádlott nem csak előre látta magatartása lehetséges következményét, hanem mindent meg is tett a halálos eredmény előidézése érdekében. A szándék egyenes formája annak ellenére megállapítható volt, hogy mindössze egyetlen szúrás történt, amely azonban rövid időn belül végzetes következménnyel járt.

A kifejtettek miatt a másodfokú bíróság nem osztotta a védelemnek a halált okozó testi sértés megállapítását célzó jogi érveit.

A védelmi fellebbezésre figyelemmel vizsgálni kellett vajon a cselekmény alkalmas-e az emberölés privilegizált alakzatának, az ún. erős felindulásban elkövetett emberölés megállapítására.

A másodfokú bíróság ezt a kérdést is nemlegesen döntötte el.

A cselekmény indulati jellege nem vonható kétségbe, azonban annak mértéke nem érte el a Btk.167.§-ában írt bűncselekmény megállapításához szükséges tudatot elhomályosító szintet. Másik oldalról az indulat nem a vádlotton kívül álló okra, hanem önhibájára, saját ittasságára volt visszavezethető, ami a privilegizált eset megállapítását szintén kizárta. Nem volt mellékes az indulat okának vizsgálata során az a körülmény sem, hogy a cselekmény nem előzmények nélküli eset volt. A vádlott korábban közös italozásuk alkalmával több alkalommal ugyancsak agresszív magatartást tanúsított a sértettel szemben.

A kifejtettek miatt a másodfokú bíróság a védőnek a minősítést támadó fellebbezését nem találta megalapozottnak.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel, és azokat tényleges súlyuknak megfelelően értékelte.

A büntetési tétel keretei között, annak középértékéhez közel álló tartamban megállapított szabadságvesztés a helyesen felsorolt súlyosító és enyhítő körülményekre figyelemmel eltúlzottan szigorúnak, de eltúlzottan enyhének sem tekinthető. A másodfokú bíróság ezért a Btk.37.§-ában megfogalmazott büntetési célok eléréséhez szükséges, de egyúttal elegendő büntetésnek mind súlyosbítását, mind enyhítését indokolatlannak találta.

A jogorvoslati kérelmek súlyosbítást, illetve enyhítést célzó részükben sem voltak tehát alaposak.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - miután egyéb rendelkezései is törvényesek voltak - a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Btk.99.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött idő továbbmenő beszámításáról is.

P é c s, 2009. december 11.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Tóth Sándor s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.469/2008/8. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.54/2009/8. számú végzése folytán a 2009. évi december hó 11. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke